

práva žalovaný proti ostatním podílníkům nemá, byť i — jak uvádí — vedl správu již po dlouhou dobu řádně a poctivě. Žalovaný přehlíží, že jest vlastníkem jen jedné ideální polovice velkostatku a že žalobci ve svém souhrnu jsou vlastníky druhé ideální polovice, tedy stejného dílu jako on, byť i Václavu S-ovi byla připsána jen jedna čtvrtina a byť i druhá čtvrtina byla připadla z pozůstalosti Marie S-ové dědicům Václavu S-ovi ml. a Oldřichu S-ovi, každému po jedné osmině. Vůči žalovanému, jako jedné procesní straně, jsou tu žalobci, jako druhá procesní strana, která ve svém celku představuje také polovici velkostatku, takže jest tu rovnost hlasů po rozumu §u 833 obč. zák., a nelze jen porovnávatí podíl žalovaného s podílem každého jednotlivého spolužalobce a z toho sestrojovati většinu (relativní většinu) pro žalovaného. Ve všech těchto otázkách není tu žádného nesprávného právního posouzení věci v napadeném rozsudku.

Čís. 5433.

V řízení o odhadu k vůli vyměření zemské dávky z přírůstku hodnoty jest do usnesení prvního soudu, jímž uloženo navrhovateli složití zálohu na útraty, rekurs přípustným.

(Rozh. ze dne 10. listopadu 1925, R I 622/25.)

Soud první stolice uložil v odhadním řízení za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty navrhovateli (zemskému inspektorátu), by složil zálohu na útraty odhadu. Rekursní soud odmítl rekurs navrhovatele. Důvody: Stížnost bylo odmítnouti, ježto jest nepřípustnou. Jak již nejvyšší soud opětně (srov. rozhod. čís. sb. 1182, 1918) vyslovil, jde při soudním odhadu nemovitostí dle §u 18 třetího odstavce řádu, jímž zavedena zemská a obecní dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí, cís. patentu ze dne 29. prosince 1915 čís. 83 z. zák. pro Čechy, sice o odhad řízení nesporného, avšak při jeho provedení nutno šetřiti zákonných předpisů, jež nastoupily na místo všeobecného řádu soudního a dražebního, o nichž se zmiňuje § 272 nesp. říz., totiž předpisů exekučního řádu § 140 až 144, reálního odhadního řádu ze dne 25. července 1897, čís. 175 ř. zák. a podpůrně civilního řádu soudního § 351 a násl. Platí tedy při řešení otázky, zda soud může si vyžádati zálohu na znalečné, ustanovení §§ 332, 346 a 365 druhý odstavec c. ř. s. i zde, a zcela správně uložil první soudce navrhovateli, by složil zálohu na tyto útraty. Pokud stěžovatel snaží se ze slov §u 18 dávkového řádu »hradí ten« dovoditi, že, když nebylo použito slov »nahrazuje inspektorátu« nebo »jest inspektorátu povinen nahraditi«, že nelze ukládati zemskému inspektorátu složení zálohy na útraty odhadu, poněvadž by zmařen byl úmysl zákonodárce, by útraty odhadu hradila strana dle výsledku odhadu k tomu povinná, nelze mu přisvědčiti. Náзор ten jest mylným, neboť otázka zálohy nemá s otázkou konečné náhrady útrat souvislosti a nelze ji s ní směřovati. Když uvádí stěžovatel, že nelze použití v tomto případě ustanovení §§ 367, 349 druhý odstavec c. ř. s., ježto jedná se o zvláštní zákon, jemuž nemohou derogovati cit. usta-

novení, přehlíží, že ustanovení Šu 18 řádu dávkového týče se pouze otázky konečné náhrady útrat a nemá s otázkou zálohy na znalečné co činiti, jak již shora uvedeno.. Ježto však dle Šu 349 druhý odstavec, 367 c. ř. s. proti usnesení o uložení zálohy není opravného prostředku, slušelo stížnost odmítnouti jako nepřipustnou dle obdoby cit. zákonných předpisů.

N e j v y š š í s o u d zrušil napadené usnesení a uložil rekursnímu soudu, by znovu rozhodl o rekursu navrhovatele.

D ů v o d y:

Dlužno přisvědčiti rekursnímu soudu potud, že soudní odhad obecné hodnoty nemovitostí za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty jest sice odhadem řízení nesporného dle §§ 267 až 280 patentu ze dne 9. srpna 1854, čís. 208 ř. zák., jehož podstata spočívá v provedení znaleckého důkazu spojeného s místním ohledáním, že však podle Šu 272 nesp. říz. platí pro provedení odhadu, pokud patent o nesp. řízení nemá o něm vlastních předpisů, ustanovení procesního řízení, jímž lze nyní rozuměti jenom nový civilní soudní řád a nový řád exekuční. Pro provedení znaleckého důkazu platí tedy i při odhadu za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty předpisy §§ 351—370 c. ř. s., leč s výjimkou oněch ustanovení, jež se vztahují na opravné prostředky, neboť patent o nesp. říz. má o opravných prostředcích vlastní podrobná ustanovení, která se podstatně liší od předpisů civilního soudního řádu. Kdežto dle Šu 514 c. ř. s. jest rekurs ve sporném řízení přípustným jenom, pokud ho zákon v jednotlivých případech nevylučuje, jest v řízení nesporném dle Šu 9 nesp. říz. přípustným beze všeho obmezení. Rekurs proti usnesení prvního soudu není tedy nepřipustným dle §§ 365, 332, 349 a 367 c. ř. s., a neměl ho rekursní soud odmítnouti, nýbrž vyříditi ve věci samé. Když tak neučinil, nezbylo než zrušiti jeho usnesení a uložití mu, by o stížnosti znova rozhodl.

Čís. 5434.

V řízení podle Šu 125 nesp. říz. jest soudce oprávněn, zjišťovati, zda závěť, zřízená v cizině, vyhovuje formám platným v místě zřízení. Platnost závěti jest posuzovati dle místa zřízení.

(Rozh. ze dne 10. listopadu 1925, R I 861/25.)

K pozustalosti po Janu B-ovi, zemřelém se zanecháním závěti, zřízené v Ohio v Severní Americe, přihlásila se ze závěti Anna B-ová, ze zákona pak Františka a Anna K-ovy. **P o z ů s t a l o s t n í s o u d** poukázal dědičku ze závěti na pořad práva. **R e k u r s n í s o u d** zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by po zákonu dále jednal a znovu rozhodl. **D ů v o d y:** Dědická přihláška stěžovatelky opírá se o poslední pořizování, které však soudu pozůstalostnímu bylo předloženo toliko v ověřeném opise. Přihlášku tuto přijal soud prvé stolice na soud a rozhodnutí o přihlášce této nabylo pravomoci. Taktéž byly přijaty na